

mis se peab ollema, siis tahhan ma sed-
da juule anda.

§. 190. Jakob ütles temmale: Sa
tead, kuidas ma sind olen teeninud, ja
kuidas so Egiptuste On minno Kõne all on
olnud, sest piisut olli se, mis sul enne
mind olli, agga se on nüüd wägga pal-
juks sigginud, ja Jehowa on sind minno
Zalla- W. ewa läbbi õnnistanud; ja
nüüd, millal pean minna ka omma Per-
re Heaks middagi teggema?

§. 191. Laban küsis: Mis pean ma
siis sulle andma? Jakob wastas: Sin-
na ei pea mulle otse ühtegi andma, kui
sa agga sedda Asia mulle teed, mis ma
täna sinno ette rāgin, siis tahhan ma
jälle so Puddo Eojussed sõta ja hoida.
Kui Laban sai küsinud, mis Asti se ol-
leks, ütles Jakob: Ma tahhan täna-
pääw

pääw keik so Puddo- Eoguste Korjad
lābbikāia, ja sealt ärralahhutada keik
täppilissed ja kirjud Lambad, ja keik
Suitso- Karwa so Lammaste seast; ja keik
Kirjud ja täppilissed Kitsede seast, ja se
olgo minno Palk. Ja minno Digus
peab minno eest kōstma tullemal Ajal,
kui minno Palga pārrast so ette tullakse
rākima; sest keik, mis ei olle täppilinne
egga kirjo Kitsede seas, ja mis ei olle
kirjo egga täppilinne, egga Suitso- Kar-
wa Lamba- Tallede seas, se olgo minno
Kā kui warrastud Asti armata.

§. 192. Laban olli warsi walmis jälle
Kaupa teggema, ja ütles: Ohjo senen-
da so Sanna järrele. Ja selsammal
Pāwal lahhutadi keik lappilissed ja kir-
jud Sikkud, ja keik täppilissed ja kirjud
Kitsed, ja keik, kus tal Walget kūtges
olli, ja nenda ka keik, mis tal Suitso-
Karwa olli Lammaste ja Tallede seas,